

1. І не міг Йосип здержатися при всіх, що стояли біля нього, та й закричав: Виведіть усіх людей від мене! І не було з ним нікого, коли Йосип відкрився браттям своїм.
2. І він голосно заплакав, і почули єгиптяни, і почув дім фараонів.
3. І Йосип промовив до браттів своїх: Я Йосип... Чи живий ще мій батько?... І не могли його браття йому відповісти, бо вони налякались його...
4. А Йосип промовив до братів своїх: Підійдіть же до мене! І вони підійшли, а він проказав: Я Йосип, ваш брат, якого ви продали були до Єгипту...
5. А тепер не сумуйте, і нехай не буде жалю в ваших очах, що ви продали мене сюди, бо то Бог послав мене перед вами для виживлення.
6. Бо ось два роки голод на землі, і ще буде п'ять літ, що не буде орки та жнив.
7. І послав мене Бог перед вами зробити для вас, щоб ви позостались на землі, і щоб утримати для вас при житті велике число спасених.
8. І виходить тепер, не ви послали мене сюди, але Бог. І Він зробив мене батьком фараоновим і паном усього дому його, і володарем усього краю єгипетського.
9. Поспішіть, і йдіть до батька мого, та й скажіть йому: Отак сказав син твій Йосип: Бог зробив мене володарем усього Єгипту. Зійди ж до мене, не гайся.
10. І осядь у землі Гошен, і будеш близький до мене ти, і сини твої, і сини синів твоїх, і

дрібна та велика худоба твоя, і все, що твоє.

11. І прогодую тебе там, бо голод буде ще п'ять років, щоб не збіднів ти, і дім твій, і все, що твоє.

12. І ось очі ваші й очі брата мого Веніямина бачать, що це мої уста говорять до вас.

13. І оповісте батькові моєму про всю славу мою в Єгипті, та про все, що ви бачили. І поспішіть, і приведіть вашого батька сюди.

14. І впав він на шию Веніямину, братові своєму, та й заплакав, і Веніямин плакав на шиї його...

15. І цілував він усіх братів своїх, і плакав над ними... А потому говорили брати його з ним.

16. І розголошено в домі фараоновім чутку, говорячи: Прийшли Йосипові брати! І було це добре в очах фараонових та в очах його рабів.

17. І промовив фараон до Йосипа: Скажи своїм братам: Зробіть оце: Понав'ючуйте худобу свою, та й ідіть, прибудьте до Краю ханаанського.

18. І заберіть вашого батька й доми ваші, та й прийдіть до мене, а я дам вам добра єгипетського краю. І споживайте ситість землі.

19. А ти одержав наказа сказати: Зробіть це: Візьміть собі з єгипетського краю вози для ваших дітей та для ваших жінок, і привезіть свого батька й прибудьте.

20. А око ваше нехай не жалує ваших речей, бо добро всього єгипетського краю ваше воно.

21. І зробили так Ізраїлеві сини. А Йосип дав їм вози на приказ фараонів, і дав їм поживи на дорогу.

22. І дав усім їм кожному переміни одежі, а Веняминові дав три сотні срібла та п'ять перемін одежі.

23. А батькові своєму послав він оце: десять ослів, нав'ючених з добра Єгипту, і десять ослиць, нав'ючених збіжжям, і хліб, і поживу для батька його на дорогу.

24. І відпустив він своїх братів, і вони пішли. І сказав він до них: Не сваріться в дорозі!

25. І вийшли вони з Єгипту, та й прибули до ханаанського Краю, до Якова, батька свого.

26. І розповіли йому, кажучи: Ще Йосип живий, і що він панує над усім єгипетським краєм. І зомліло серце його, бо він не повірив був їм...

27. І переказували йому всі слова Йосипові, що говорив він до них. І як побачив він вози, що послав Йосип, щоб везти його, то ожив дух Якова, їхнього батька.

28. І промовив Ізраїль: Досить! Ще живий Йосип, мій син! Піду ж та побачу його, поки помру!